

Pinus strobus

sosna wejmutka

Pinus strobus (sosna Weymouth) rośnie w chłodnych, wilgotnych lasach wschodnich Stanów Zjednoczonych i południowo-wschodniej Kanady wraz z m.in. *Acer rubrum* i *Betula alleghaniensis*. W tak zwanych *Virgin forests* sosny Weymouth osiągały wysokość do sześćdziesięciu metrów, ale wycinano je ze względu na ich cenne, jasne drewno. W 1605 roku drzewo ozdobne zostało sprowadzone do Anglii przez odkrywcę George'a Weymoutha. Młode drzewa mają wąską koronę, która z wiekiem przybiera szeroki piramidalny, spłaszczony kształt z poziomym rozgałęzieniem. *Pinus strobus* posiada prosty pień, a w uprawie osiąga wysokość od piętnastu do dwudziestu pięciu metrów i szerokość od ośmiu do dwunastu metrów.

Niebiesko-zielone i bardzo miękkie niczym pędzel igły sosny Weymouth są ułożone w pęczki po pięć. Pachnące igły utrzymują się na drzewie od dwóch do trzech lat. W maju *Pinus strobus* wytwarza niepozorne żółte męskie i fioletowoczerwone żeńskie kwiaty, zebrane w grupy. Następnie pojawiają się brązowe szyszki o długości do dwudziestu centymetrów, lekko zakrzywione i pokryte białymi kropkami żywicy. Szyszki powstają nawet na młodych drzewach i otwierają się w drugim roku po kwitnieniu. Młode okazy *Pinus strobus* mają gładką, szarozieloną korę, która wraz z wiekiem pnia staje się ciemniejsza i przybiera szarobrązowy odcień. Kora ma długie, głębokie bruzdy.

W przyrodzie sosna Weymouth rośnie głównie samotnie na wilgotnych obszarach leśnych, ale można ją również znaleźć w dużych grupach w bardziej suchym, wymagającym klimacie. Drzewo zaliczane jest do gatunku pionierskiego w pełnym słońcu, ale jego ostateczny rozmiar wskazuje, że występuje również w lasach klimaksowych. *Pinus strobus* dobrze czuje się na stanowisku częściowo zacienionym, jest odporna na zanieczyszczenia powietrza i bardzo wytrzymała. Rozwijają się na wielu typach gleb pod warunkiem, że są one dobrze przepuszczalne. Ze względu na swój ostateczny rozmiar *Pinus strobus* można sadzić wyłącznie w parkach i dużych ogrodach, gdzie będzie się elegancko prezentować.

KOLORY SEZONOWE

TYP NASADZEŃ

rodzaje drzew: drzewa pienne, drzewa o pokroju naturalnym, drzewa iglaste

ZASTOSOWANIE

Lokalizacja: park, pas zieleni, duży ogród, cmentarz, tereny przemysłowe | **Chodnik:** brak | **Koncept nasadzeń:** Nasadzenia tąkowe

CECHY

Kształt korony: piramidalna, wąskopiramidalna, szerokopiramidalna | **Struktura korony:** półotwarta | **Wysokość:** 15 - 25 m | **Szerokość:** 8 - 12 m | **Strefa mrozoodporności:** 4A - 9B

WYMAGANIA

Wiatr: odporne na wiatr | **Gleba:** less, glina piaszczysta, gleba torfiasta, ciężka glina, lekka glina, gleba piaszczysta, gleba ilasta, wszystkie typy gleb | **Stopień użyczenia:** uboga w składniki odżywcze, średnio zasobna w składniki odżywcze | **Poziom nawodnienia gleby:** sucha, wilgotna | **Stanowisko:** słoneczne | **Odczyn gleby:** kwaśny, obojętny | **Rośliny pożyteczne:** ptaki, sowy, małe ssaki | **Ekstremalne warunki:** tolerancja na zanieczyszczenie powietrza

PLANTKENMERKEN

Kwiaty: grona, niepozorne, stojące | **Kolor kwiatów:** żółty, czerwono-fioletowy | **Termin kwitnienia:** maj - maj | **Kolor liści:** niebieskozielony | **Liście:** zimozielone, igły lub łuski, długie igły, błyszczące, pachnące | **Owoce:** efektywne, duże, szyszki | **Kolor owoców:** brązowy | **Kolor kory:** szarobrązowy, szarozielony | **Kora:** głęboko bruzdowana, gładka później chropowata | **Kolor pędów:** szarobrązowy | **Pędy:** owłosione, poziomy wzór rozgałęzień | **System korzeniowy:** głęboki, rozległy, korzeń główny